

KANIZSAI

Magyar DEMOKRATA Fórum

A Magyar Demokrata Fórum Nagykanizsai Szervezetének kiadványa

Tisztelt Olvasó!

Dr.Pály János plébános Felsőrajk

Szent István ünnepe

Mint ki új ruhát próbál, forog a tükör előtt, nézi, hogy fest az új öltözetben, elképzeli, milyenek látják a nézők, izlelgeti az új fazont. Kényelmes? Valóban rá szabták? Olyan ez mint amikor a kisfiú most kap először hosszú nadrágot. Nagyfiú lett ő ettől? Ettől lett nagyfiú? Az első bálozó ruhapróbáló határtalan öröme és félelme az újtól, piruló arca is bennünk van, mikor kézbe adjuk e kiadványt.

Nem tagadjuk szorongásunkat sem. Az előbbi képet folytatva: az első bálozó is tudja, nemcsak szépségét mutathatja meg azon a bizonyos bálon, kiderülhetnek fogyatékosai is, a mozdulatok kecsességének hiánya, a tánclépés bizonytalansága bizony leronthatja a legszébb és legújabb divat szerint szabott ruhakölteményt is.

Talán túlzottan komolyan is vesszük szerepünket - gondoljanak ismét a tükör előtt magát figyelő első bálozóra - mindent meg akarunk mutatni magunkból az első találkozáskor. Más alkalom híján e kiadvány nemcsak a történetünket, hanem a mozgalom legfontosabb dokumentumát - A Magyar Demokrata Fórum Alapítólevelét - is tartalmazza. Közreadjuk mindazokat a tapasztalatokat és terveket, melyek eddigi beszélgetéseink eredményeképpen nyilvánosságot kívánnak. Kialakulóban levő választási programunk, a választásokat megelőző jelöltállítás tervünk egyaránt olvasható a lapokon, s aki bővebbet kíván tudni rólunk, talán a csatlakozáson is gondolkodik, eligazítást talál hozzánk.

Kezdődjön hát az ismerkedés az új fazonú öltözettel, és az első tánc is, melyhez a zene és a tánclépés is - bár bátortalan - mégis sajátunknak gondolt!

Cz.Gy.

Évszázados tragédiája népünknek és történelmünknek, hogy nagyjainkat nemcsak elfelejtjük, hanem sokszor a napi politika szolgálatában meg is tagadjuk. Ez lett a sorsa első, országalapító és nemzetnevelő nagy királyunknak, Szent István királynak is.

Szekfü Gyula ezzel kapcsolatban így ír: " A kereszténységről megfelelő államiság természetes módon megfeledezett keresztény alapítójáról is; ilyen korokban Szent István híret és hatását nem egyszer csak az egyházi életben találjuk meg."

Az érték s a fény azonban mindig áttűz a feledésen, ahogy a nap is világosságot teremt az őt eltakaró felhő ellenére is. Hosszú ideig nem mertük kiejteni: Szent István ünnepe. Neveztük az alkotmány ünnepének, az új kenyér ünnepének, pedig Szent István neve sokkal mélyebben fejezte volna ki az ünnep gazdagságát, mert gazdasági programjával kenyeret, politikai előrelátásával "alkotmányt" is adott népének. De nemcsak ezt adta, hanem tartást és perspektívát, jogot és biztonságot, önbecsülést és mások megbecsülését, erkölcsi felemelkedést, vallási vigaszt és keresztény reményt.

Napi politikai céljaink érvényre juttatásának soha nem lehet a módszere az, hogy elhomályosítja az előtünk járó és értünk dolgozó Gényusok fényét, mert ezzel saját céljainak erejét és fényét is szürkévé teszi. Legyen végre olyan politikai közmegegyezés hívők és nem hívők, a hatalom birtokosai és más politikai alapállást magukénak vallók között, amely közös munkra építve elkerülheti jelenünk és jövőnk sebhelyét, vagy egyenesen tragédiába torkolló zsákutcáit.

Szellemi nemzeti Panthenont kellene emelni a nemzet nagyjainak és hőseinek, ahol szentségtörő kezek sohasem garázdálkodhatnak büntetlenül, a nemzet jogos számonkérését elkerülve.

Szent István a szilárd erkölcsi alapon nyugvó krisztusi tanítást nemcsak egyszerűen kötelezővé tette alattvalói számára, hanem egyéni meggyőződésének hitellességével elfogadhatóvá, sőt vonzóvá formálta.

"Rex iustus, pius et pacificus" azaz "igazságos, kegyes és békezszerető király" Szent ágoston-i eszményét élte, s ezt hagyták ránk a róla szóló legendák is, s ezt az eszményt tüzte fia, Szent Imre elé is.

Népünk valódi apostola volt, amit készséggel elismertek róla az egyház vezetői is. Sőt maga a pápa nyilatkozott róla így: "én csak apostoli vagyok, ő azonban valóságos apostol." Apostola népének vagyis megmentője és megszentelője. "Vadócba rózsát oltok" - elv lehetett lelki meggyőződésének és ténykedésének irányítója.

Ehhez a munkához kérte egész életében a legszentebb Istenanya segítségét és közbenjárását; általa kívánta ugyanis megvalósítani népének "gyümölcsoltó" átnemesítését. Ezért ajánlotta halála előtt országát és népét a Nagyboldogasszony pártfogásába, s talán ezért szerderült el az Urban, mintegy isteni feleletképpen égi felajánlására, éppen augusztus 15-én, a szent szűz mennybemenetelének ünnepén.

Szent István mélyről fakadó lelkivilága évszázadokra bensőséges Mária tisztelettel itatta át a magyar államiságot és népeletet, s elindítója lett az egész középkoron átható, de különösen a XVIII. század barokk kultúrájában felvirágzó "Regnum Marianum" / Mária országa / eszmevilágának.

E magyar államiságot megszentelő Mária-tisztelet máig ható megnyilvánulása az a néplélekbe vésődött szilárd meggyőződés, mely vallja: "Nem vész el az ország, melyen Szűz Mária pillantása nyugszik." Ezért látható templomaink oltárképein olyan gyakran szent királyunk, ki a csodákkal kísért koronát Szűz Máriának ajánlja fel térdenállva. Mária pedig kegyesen fogadja e felajánlást s ezzel mindenkorra Magyarország pátrónája lesz.

Ezért éneklí szinte vallási felekezetre való tekintet nélkül minden magyar szívből jövően ma is mintegy második himnuszként az egykor volt magyar himnuszt: "Boldogasszony anyánk, régi nagy pátrónánk. Nagy ínségben lévén így szólít meg hazánk: Magyarországról, édes hazánkról ne feledkezzél el szegény magyarokról."

Halálakor már egy nemzet siratta és siratja azóta is. Nem azért, mintha uralkodása és életműve a magyar történelem soha vissza nem térő aranykorának misztikus látomása lenne, hanem mert nemzeti sorsunk elindítója, védelmezője és évszázadokra útmutatója volt.

Nem véletlen, hogy a magyarság történetében a mohácsi csatavesztést követő idők nemzeti öntudatát ébren tartó harcok, szabadságharcok is Szent István haza-

védő elhivatottságában látták meg egyik előzményünket.

Szent királyunkról kevés tárgyi emléket őriz a történelem. Legismertebbek: a koronázási jelvények, a szent jobb.

A koronázási jelvényeket hosszú távollét után a Nemzeti Múzeumban államunk, első szent királyunk jobbát pedig a róla elnevezett bazilikában egyházunk őrzi. Mindegyik egyformán a magyarság nemzeti ereklyéi közé tartozik.

A szent korona évszázadokon át a magyarság függetlenségének jelképe lett, s így a Szent István-i örökség és végrendelet megtestesítője.

A szent Jobb pedig, mely egész történelmünk folyamán erőt adott és vezetett, a magyarság sorsfordulójának ma is irányt mutató eszköze kíván lenni. Ezért maradjon továbbra is a nemzet megbecsült, a történelmi hivatását ébresztő ereklyéje.

Szent István korszakalkotó munkásságát elősegítette mélyen vallásos s rendezett családi élete is. E bensőséges családi életével, melyben az apát és a fiut szentként, az édesanyát, Gizellát pedig boldogként tiszteli a katolikus egyház, történelmi példát adott a magyarságnak arra, hogy államiságunk, előrejutásunk igazi fundamentuma csak a tiszta erkölcs s a tiszta családi élet lehet.

Ezért kérhette fiától az Intelmekben: "...kedves fiam, apád rendeletei... mindig legyenek szemed előtt."

Szent István nem készületlenül került a trónra. őt uralkodónak nevelték. Ez azonban nem hozhatott volna egymagában igazi eredményt, ha e nevelés hatásai nem találkoztak volna benne olyan határozott és szilárd elképzeléssel, valamint azok végrehajtásához szükséges belső erővel, melynek gyökerei az isteni kegyelemmel átítatott lényében találhatók. Ez tette lehetővé, hogy nemcsak a tanultakat tudta alkalmazni, hanem azokon túlemelkedve a tanultakat meggyőződésével s a külső körülmények tisztánlátó felismerésével összekapcsolni. Így belőle nemcsak jó tanítvány lett, hanem szuverén és felelősséggel gondolkodó államférfi is.

Szent István valóban egyike a legkiválóbb uralkodóknak, a magyar történelemnek pedig senkitől felül nem múlt alakja: hívő emberek oltárra emelt példaképe és közbenjárója, minden magyarnak pedig országalapítója és atyja.

Gondolatok munkásokról, gazdaságról, érdekvédelemről

A nyolcvanas évtized végére az egész szocialista társadalmi rendszer totális gazdasági, politikai és erkölcsi válságba jutott és ez alól hazánk sem kivétel. A gazdasági csőd és a kritikus mértékű eladósodás megrendítette a diktatórikus pártállam pozícióit és a demokratikus szervezetek megjelenésével az országban politikai erjedés indult meg. Ez az erjedés azonban ezidáig sajnos nem, vagy csak kis mértékben hatott a munkásságra, melynek nevében, érdekeire hivatkozva és mégis ellenére gyakorolja a hatalmat és élvezi a rendszer vívmányait egy kontraszelektív alapon létrejött új réteg: a munkásarisztokrácia.

Megfélemlítéssel és konvertibilis hitelekkel finanszírozott viszonylagos jóléttel, valamint a nagyipari munkásság egy részének (Angyalföld, Csepel) juttatott kiváltságokkal sikerült a dolgozók tömegeit apolitikussá tenni és becsalni abba a zsákutcába, amelyből iszonyatosan nehéznek látszik kiútni. Az a munkásság, amely testi erejének napról napra való felélésével, egészséget tönkretéve mind gyengébben táplálkozva dolgozik, kénytelen meghozni a legnagyobb áldozatokat a sikertelen gazdaságpolitika oltárán. A munkavállalók milliós tömegének már nincs hová visszavonulnia, nincs mit földadni a jelenlegi jövedelméből, ha egyáltalán létezni akar. Kiáltó ellentmondás, hogy a sikertelen gazdaságpolitikai kurzus alatt a vállalati felső vezetés reálkeresete gyorsuló ütemben nőtt, míg az általuk vezetett beosztottaké rohamosan süllyedt.

Gazdasági, életszínvonalbeli szempontból kettészakadt az ország. Amíg a felső tízezer tagjai félmilliós autókra licitálnak, hawai és brazil Ibusz utakra fizetnek be, valamint megtakarított pénzüket vállalkozásokba fektetik, addig a kiskeresetű dolgozóknak, nagycsaládoknak és kisnyugdíjasoknak a szorító megélhetési gondok jutnak osztályrészül. Erősen irritálja a közvéleményt, hogy mialatt az ország a gazdasági összeomlás küszöbén áll, a nyilvánosság kizárásával született rendeletek alapján több milliós vállalatvezetői prémiumokat fizetnek ki. Ez a tény is jelzi azt, hogy a politikai, állami, vállalati bürokrácia hatalma még érintetlen.

Kétségtelen tény, hogy a nyugati országokban még nagyobbak a különbségek a menedzserek és a munkavállalók jövedelme között, de a jól működő gazdaság eredményeképpen a 8 órás munkaidő tisztességes megélhetést biztosít még a társadalmi ranglétra legalsó szintjén levőknek is, továbbá a jól kiépített szociális védőháló a munkanélkülieknek is létbiztonságot nyújt. Mivel a magyar gazdaság jövedelemtermelő képességének gyors növekedése nem várható, a legelesettebb rétegek megsegítését más forrásokból kell biztosítani. Ennek fedezetét a bürokratikus államapparátus, a fegyveres erők és testületek kiadásainak további csökkentése, valamint a

felesleges, funkció nélküli munkásörtség állami támogatásának megszüntetése biztosíthatja.

Tisztában vagyunk azzal, hogy az említett szervezetek ellenállítására kell számítani, viszont a közvélemény jelentős részének támogatását magunk mögött tudhatjuk. Az MSZMP, a KISZ és utódszervezetei költségvetésből (is) épült fényűző székházai, milliárdokra rúgó vagyunk az egyre élesebben látó nyilvánosság szemében gerendává váltak, főleg ha ellenpontként az egészségügy és az oktatás lepusztult létesítményeit, megkurtított költségvetését tekintjük.

- A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé - hallottuk ezerszer. Ez a minden hatalommal felruházott nép valójában a társadalom legszámkivetettebbike. Marionett figura csupán, melyet zsinóron rángatnak. Miért nem tiltakozik hát a munkásság a kényszerpálya ellen? A magyar munkásságot fogva tartják a diktatúrák természetes termékei: a félelem, a közöny és a hitetlenség. Ezek felszámolása nélkül nem képzelhető el elmozdulás sem politikai, sem gazdasági téren.

A szegénység gyávává, meghunyászkodóvá tesz. A mindennapi létküzdelemmel elfoglalt, elbocsátástól rettegő ember nem ér rá reformot csinálni, fél a megnyilatkozástól, lekezelhető, félrevezethető, kiszolgáltatott és gyenge. A hajsza, a túlmunka, a létbizonytalanság depolitizál és közönybe süllyeszt.

Most még az emberek azért is hallgatnak, mert nem látják értelmét a megszólalásnak, nem hisznek a helyzet megváltoztathatóságában.

Nem azért jutottunk idáig, mert a magyar munkás nem érti mesterségét, mert a paraszt lusta, hanem azért, mert a bennünk meglévő kulturális, tudományos, technikai tőkét a hatalom 40 éve képtelen működésbe hozni. Amíg a hatalom nem vonul ki a tulajdonból, ameddig a pártállam a legfőbb újraelosztó, addig a magyar nemzet emberi tőkéje nem lesz működőtőke és addig semmilyen gazdasági program nem lesz sikeres.

A jövedelemtermelés gyors fokozása várható a tulajdon társadalmisításától, valamint a tulajdonosi érdek és felelősség érvényesítésétől.

A hatalom ki akarja zárni a munkavállalókat a tulajdonosi érdekelttség hatóköréből, mondván, a munkavállalói és a tulajdonosi érdek nem egyeztethető össze.

A gazdaság teljesítménye jelentősen növekedhet, ha jogos tulajdonunkban valóban gazdák és nem napszámosok leszünk, érdekünk a vagyon gyarapítása, nem pedig kiablálása lesz. Jelenleg össztársadalmi umbulda folyik, melynek a melós is részese, csak ő tökmagért és rozsdás csavarért adja el magát, míg a felső szintű vezetők milliós prémiumokért.

Bajainkra a veszteséges vállalatok kiürítése nem lehet gyógyír. A tőke a csődben levő gazdaságért csak bagót ad. A csődtömeget működtetni kell, nem pedig eladni a munkások megkérdezése nélkül.

Mi lehet tehát az állami tulajdon eredményes működtetésének módja?

A tulajdonviszonyokat gyökeresen át kell alakítani a tulajdonformák esélyegyenlőségének és a vállalkozás szabadságának biztosításával.

A gazdálkodó szervezetekben egyértelműen meg kell határozni a tulajdonosok, a menedzserek és a munkavállalók jogosítványait.

A gyárakat, üzemeket a politikai és társadalmi szervezeteknek el kell hagyniuk, kivéve a szakszervezeteket.

Az elmúlt 40 év egyértelműen bizonyította, hogy a hagyományos állami vállalatok nem működtethetők hatékonyan. A szocialista ipar gigantomán beruházásokat, hatalmas anyag és energiaráfordítással gyártott korszerűtlen és eladhatatlan termékeket, a szocialista kereskedelem áruhiányt, csúszópénzt, sorbanállás jelent. A szocializmus szó voltavéppen fosztóképzővé vált.

A személytelen állami tulajdon átalakításának módszere lehet például a társadalmisítás vagy a reprivatizálás. Az előbbi a tulajdon valódi társadalmi kontroll alá helyezését, míg az utóbbi magánkézbe adását illetve a bel- és külföldi magántőke által történő megvásárlását jelenti. Az utóbbi módszer a nyugati gazdaságokban minden kétséget kizáróan bizonyította életképességét, mégis rövidtávú hazai megvalósulását az átmenet kérdéseinek kidolgozatlanlansága illetve a csekély beföldi magántőke korlátozza. A tulajdon társadalmisításának két lehetséges modellje az ú.n. népi részvénytársaság vagy az öngazgatás alternatívája.

Népi részvénytársaság

Az alanytalan tulajdonosi rendszert az állampolgári tulajdonosok rendszere váltja fel vagyis az állam átadja polgárai tulajdonába a termelési és az üzleti javakat a polgári egyenlőség elve alapján. Az állampolgári tulajdon egy olyan, az állam által az állampolgároknak juttatott értékpapír, melyet az állampolgár valódi részvény, kötvény, értékpapír vásárlására fordíthat, bankbetétbe helyezhet, vagy személyes termelési-üzleti vállalkozás törzstőkéjeként felhasználhat.

A népi értékpapír korlátozottan pénzként funkcionál. A népi értékpapír egy bizonyos ideig fogyasztási javak vásárlására nem fordítható, csak termelési-üzleti tőkeként működhet. A népi értékpapírrért vásárolt valódi értékpapír jövedelme, profitja már magánjövedelem amely szabadon felhasználható.

Az öngazgatás modellje

Demokratikus, többpártrendszeren alapuló politikai viszonyokat, piacgazdaságot, pluralista tulajdonviszonyokat feltételez. (A Jugoszláv modell e feltételek hiánya miatt nem lehet sikeres) Nem tévesztendő össze a Magyarországon 1984-től alkalmazott vállalati tanácsok rendszerével, melyben a dolgozók képviselői is helyet kapnak. A vállalati tanácsokban való dolgozói részvétel azonban az információktól való elzártságuk illetve a párt és állami apparátus ellenállása miatt jórészt formális. A vállalati tanácsok működésének tapasztalata az, hogy az öngazgatást fentről nem lehet bevezetni, azt a munkásságnak kell kiharcolnia, vagyis akkor érett az öngazgatásra, amikor maga kezdeményezi azt. Az öngazgatás alapjául egy természetes, történelmi modell, a munkástanács vagy vállalati dolgozók tanácsa szolgálhat.

Tagjainak mindegyikét a vállalat dolgozói választják, meghatározott időre. A vállalat igazgatója és közvetlen munkatársai a vállalati dolgozók alkalmazottjai.

A munkástanács pályázat útján választja ki a legalkalmasabb vezetőket, esetleg független szakértők véleményét is kikérve. Meghatalmazásukat szintén meghatározott időre kapják.

A munkástanács és az adott kollektívák megállapodása alapján a vállalat egyes részelei is működhetnek teljes öngazgatói rendszerben. A vállalati stratégiai tervek a munkástanács és az igazgatóság közti egyeztetések során alakulnak ki, esetleg külső szakértők által kontrollálva.

Tartalmazzák a hosszútávú fejlesztési és piacpolitika, a más tulajdonosokhoz való viszony, valamint a nyereség felosztásának elveit. A kollektív szerződések megkötésénél a munkástanácsnak beleszólási és vétőjoga van, az operatív döntések viszont az igazgatóság hatáskörébe tartoznak.

A munkástanácsokon keresztül a munkásság tulajdonosi jogait és munkavállalói érdekeit egyaránt érvényesítheti. Ezáltal megvan a lehetősége arra, hogy kijusson a bérharc és az osztályharc veszélyes történelmi zsákutcájából, elkerülje az ár-bér spirál csapdáját, s alkotó erőként társuljon a demokratikus magyar jogállam megteremtéséhez.

Az átalakulás nem vezethet sikerre a dolgozók aktív részvétele nélkül. A dolgozók önszerveződése, önszerveződése és szolidaritása mind olyan érték amelyre most különösen nagy szükség van, annál is inkább, mert a hivatalos szakszervezetekben egyre kevésbé bíznak az emberek és egyre többen jelentik be kilépésüket.

Nem látják értelmét annak sem, hogy véleményt mondanak, mert úgysem történik semmi. A pártállammal ösz-

szefonódott SZOT -- melynek vezetői nemrég a független szakszervezetek pusztaságát megalakulását sanda szándékú minősítették -- nem képes a megújulásra, még ha felhúzza is a reformzástól csajkájának csökkent árbócára.

Tisztán érdekvédelmi funkciót vállalnak a független szakszervezetek (TDDSZ, Humánitás, Szolidaritás stb.) Jelentős befolyásra elsősorban az értelmiségi munkásokban tettek szert, a munkások még félnek független szakszervezetbe belépni.

Ha befolyást, tömegtámogatottságot kívánnak elérni, radikális követelésekkel kell előállniuk. Kérdés azonban, hogy a viharvert költségvetésből lehet-e még egyáltalán valamit kipréselni a gazdaság megpezdülése nélkül.

Figyelemre méltó, hogy amíg a dolgozók félnek felvállalni saját érdekeik védelmét, addig a vezérigazgatók elsőként alakították meg érdekvédelmi szervezetüket.

Mindezek a kérdések bennünket is foglalkoztattak, ezért az MDF nagykanizsai szervezete kebelén belül megalakítottunk egy munkás csoportot.

Részt vettünk a dunajvárosi és tatabányai munkás fórumokon, megpróbáltuk összegyűjteni és megfogalmazni a munkásberek foglalkoztató problémákat. Tájékoztató fórumot, ötletbörzét szerveztünk, amelyen mélyeségsajnálatuskra a nagyszámú (mintegy 1200) szétesztott meghívó ellenére csak kéttucatnyian vettek részt.

Mindaz nem szegte kedvünket, folytatjuk a munkát annak a felismerésnek a jegyében, hogy a munkásságot fel kell ébreszteni 40 éves csipkerózsika álmából, rá kell döbbszteni arra, hogy jogait és érdekeit önmagának kell érvényesítenie, ellenkező esetben továbbra is a társadalom számkivetettje marad.

Ezért most önhöz fordulunk Tisztelt Olvasó !

Amennyiben a fentiekéről van véleménye, egyetért vagy vitatkozna velünk, kérjük keressen meg bennünket.

Minden ötletet, javaslatot szívesen látunk, munkánkban bárki kívülállóként is bekapcsolódhat. Fórumainkat minden szerdán 18 órakor az Erkel Ferenc Művelődési Házban tartjuk.

Postacímünk: MAGYAR DEMOKRATA FÓRUM
Munkás csoportja
Nagykanizsa Pf 221.

Csak összefogva, együtt lehetünk erősek, képesek a félelem és közöny falainak áttörésére. Ha egyre táguló körökben terjed szét a magyar társadalomban, hogy van értelme szólni, van értelme megmozdulni, mert meg tudjuk változtatni és jobbra tudjuk fordítani a sorsunkat.

Ha hiszünk és merünk.

R.R.

Érdekvédelemről, tulajdonról

"Félelem és közöny. A diktatúra terméke " Idézem Für Lajost. Magam is ismerem ezt. Ez lázítás, szabotálas, munkamagtagadás. Ilyen és ehhez hasonló kijelentések, vagy burkolt célzások még a mai napig is előfordulnak.

A vezetői réteg politikai elkötelezettsége, valódi és vélt hatalommal való felruházása, a szakszervezet államosítása mind a diktatúra " érdeme "!

Hasonló eszközökkel lett felszámolva a munkások ellenállásának a lehetősége. Csak ilyen módon lehet bérabszolgaságban, félelemben és közönyben tartani a munkásosztályt, hogy azután képviseljük.

A szocialista munkáspártnak már semmi köze nincs a munkásokhoz.

Valójában kik is támogatják a hatalmat? Olyan támogatókat nyert meg magának, akiknek érdekei alapvetően munkásellenesek. Akik játszva boldogulnak egy megfélemlített, s könnyen kezelhető munkássággal. Mára kialakult a szocialista hűbéri rendszer vezérigazgatótól lefelé végig.

Ezt tükrözi az Országgyűlés összetétele is. Elszámolással csak a hatalom felé tartozik, hisz tőle kapta kiváltságait. Igaz most nem földet kapott, hanem gyárat és üzemet, amit a nép nevében államosítottak, hogy azután egy új uralkodóosztályt jutalmazzanak vele. Ma már nyugodtan mondhatjuk, hogy az új " szociálfeudális nemesség " politikai életünk egyik meghatározó eleme.

Csak most döbbszünk rá, hogy valójában ki is gyakorolja a tulajdonosi jogokat. Miért akarja Angyal Ádám eladni a hajógyárat a szigettel együtt? Miért merik a dolgozó szemébe vágni: " ha nem tetszik, elmehet " ? Ezek után már nem lehet csodálkozni a milliós prémiumokon, miközben a magyar munkásosztály létbizonytalansággal, napi gondokkal küzd. Tudjuk, hogy van kirakat, van kivételezett munkásarisztokrácia. De tudjuk azt is, hogy van egy szürke, hétköznapi munkástömeg is. A statisztika szerint 3,2 millió azoknak a kétkezi fizikai dolgozóknak a száma, akik a gépek mellett állnak vagy ülnek, akik sokszor semmit nem értenek az eseményekből, vagy a legrosszabb, nem is érdekli őket semmi!

Valaki azt mondta Dunaújvárosban, hogy a falvaknál megáll a reform, a kibontakozás. Nos a gyárkapukban is megáll. Még mindig ugyanaz a főnök ugyanaz a gép, csak a norma lett magasabb és a pénz ér kevesebbet. Az MSZMP-nek itt sincs reformarca, csak a mondókája lett más.

Nemrég a TV-híradó hírl adta, hogy az igazgatók érdekszövetséget kívánnak létrehozni. Elképzelhetőnek tartják az új tulajdonformákat, valamint a prémium helyett a részvényt.

És a munkások? Megkérdezte-e már valaki, hogy a munkások igényt tartanak-e az őket illető tulajdonra? Mi azt mondjuk: igen, igényt tartunk rá. Tudunk mi gazdája lenni a tulajdonunknak mert az "állampolgár nem ügye "

Ha valaki más jogos tulajdonát erőszakkal elveszi, az a BTK szerint rablás. A hatalom tartsa tiszteletben a BTK-t. Ne raboljon el ötven magyar nagyvállalatot, hogy azután a vételárat kedvencei zsebébe csúsztassa.

A nagy, nemzeti, dacos szembenállásból csak egy megerősödő egységes munkásosztállyal tud az ellenzék kiutat találni. Jogosan tenné fel a kérdést bárki, hogy mi ebből a munkások haszna? Vagy már megint eszközül akarják felhasználni? Ez nem igaz. Az MDF kiáll a tulajdon valódi társadalmosítása mellett. A dolgozók lesznek résztulajdonosai a vállalati vagyonnak, az általuk megbízott vezetők nekik tartozzanak elszámolással. Hogy a tulajdonos a tulajdon árfolyamán és hozadékan keresztül közvetlen érdekeltséget kapjon.

Végül a legfontosabb, hogy az állami tulajdonon keresztül egyetlen hatalomnak se lehessen módja megszorolni és kizsákmányolni a nemzetet. Ez vonatkozik egy leendő demokratikus hatalomra is. Csak ez lehet garancia a valódi demokrácia kialakulására.

M.J.

A MAGYAR DEMOKRATA FÓRUM NAGYKANIZSAI SZERVEZETÉNEK

VÁLASZTÁSI PROGRAMJA

(tervezet)

I.

Az MDF Nagykanizsai Szervezete megegyezően az országos programunkkal legfőbb feladatának az országos változások segítését tartja.

Tudjuk, hogy a magyar társadalom és gazdaság válságát mindannyiunknak meg kell fizetni, de garanciákat követelünk, hogy ez az áldozatvállalás igazságos közteherviselés alapján történjen. Egyetértünk és támogatjuk mindazokat, akik

- a tulajdon radikális reformja,
- a kiváltságosok kezére jutott államvagyon társadalmosítása, a monopolszervezetek felszámolása,
- a piaccgazdaság megteremtése,
- a központosított újrafelosztásból fakadó települési hátrányok felszámolása
- a kistéleplések ellátottságának javítása,

- a társadalmilag ellenőrzött szociálpolitika mellett állnak ki, ezekért a célokért harcolnak.

II.

Törekszünk arra, hogy a városi gazdálkodó szervezetek, vállalatok az általuk megtermelt nemzeti jövedelem arányában jussanak "visszatérítéshez". Politikai munkánkkal segítjük, hogy a termelő üzemek, gazdaságok munkásai valós részesei lehessenek a tulajdonnak. Ennek érdekében támogatjuk a munkástanácsok megalakulását.

III.

Azt kívánjuk, hogy a helyi tanácsok formális strukturája szerint tekintély és apparátusi érdekek szolgálata helyébe a települések összességében mérlegelt érdekeinek szolgálata alakuljon ki. A helyes döntések érdekében a tanácsai szakigazgatási szervek döntésváltoztatokat dolgozzanak ki és terjesszenek elő.

Szűnjön meg a pártirányítás, a személyes összefonódásokból adódó mindenfajta befolyásolás.

A tanácsok és a területükön működő és alakuló társadalmi szerveződések közötti kapcsolatok adjanak keretet a demokrácia minél teljesebb megvalósulásához.

A tanácsai szervek működésének teljes nyilvánossága és nyíltsága biztosítja a lakosság és a tanács között az egyetértést, a megegyezés lehetőségét, a lakosság érdekeinek érvényesülését.

A tanácsai költségvetésnek nyílt társadalmi vitára bocsátásával váljanak ismertté az állami szervek lakosságot érintő elhatározásai.

A szakmai szervezetek a költségvetésről nyert teljeskörű információk birtokában tehessenek javaslatokat a

- költségvetés egyes tételeinek átdolgozására, csökkentésére, esetleg megszüntetésére,
- a költségvetési támogatások átcsoportosítására, csökkentésére, megvonására.

Az így nyert pénzekből legyen biztosítva az egészségügy, a közoktatás és a közművelődés hatékonyabb támogatása, ill. fejlesztése.

IV.

Az MDF helyi szervezete a fenti program megvalósításához kéri a lakosság aktív részvételét. Olyan tanácsstagok jelölését és megválasztását támogatjuk, akik felkészültségükkel, elkötelezettségükkel készek és képesek a város érdekeit szolgálni.

Olyan tanácselnök megválasztását támogatjuk, aki- nek személye garancia arra, hogy a város (a település) érdekeinek képviselőjét maradéktalanul érvényesíti, és mindenkor fellép az elvtelen megalkuvások, a korrupció, az összefonódások ellen.

Olyan országgyűlési képviselőket akarunk, akik a város, a városkörnyék politikai és gazdasági érdekét jól képviselik, magukat az országos haladó erőknek kötelezik el, így segítve elő, hogy a nemzet kilábaljon az erkölcsi, politikai, gazdasági válságból.

A helyi, lakókörzeti érdekek, a többségi akarat érvényesülésének lehetősége csak a fenti szempontoknak, kívánalmaknak megfelelő új tanácsstagok és vezetők irányításával valósulhat meg.

Míndezért az MDF helyi szervezete megkezdi felkészülését a soronkövetkező választásokra. Jelöltjeink azok közül kerüljenek ki, akik programunkat elfogadják, akik készek annak megvalósításáért mindent megtenni.

"Az MDF meg van győződve arról, hogy a nemzet alkotmányosan szabályozott demokratikus öngazgatása, a nyilvánosság által sarkallt és ellenőrzött szüntelen önkorrekciója teremtheti meg magyar földön az emberhez méltó együttélés szilárd alapjait." (Idézet az MDF programjából)

MDF Nagykanizsai Szervezete

VERBUVÁLÁS - TOBORZÁS

Tisztelt Honfitársunk!

Mi már egyszer, elég sokan, nyilvánosan találkoztunk! Akkor is toboroztunk, verbuváltunk. Ez év március 14-én este, amikor hazafias lelkesedéssel több ezren énekeltünk a Petőfi-szobornál. Szóltak a harangok, hangzott a " Nemzeti dal " ! Könnyezve énekeltük a Himnuszt, Kossuth-nótákat énekelve vonultunk koszorúzni. A felejthetetlen estén a tábortűz körül megfogtuk egymás kezét. Lelkesedéssel hallgattuk meg a 12 pontot! / A fele már pár hónap alatt megvalósult!! / Megérez- tük, hogy népünkben, magyarságunkban még léteznek olyan erők, melyek saját sorsának megfordítására képessé teszik.

Hangulatos, verbuváló este volt. Lelkesedtünk, örül- tünk, hisz megcsapott az igazi szabadság levegője. Lobogott a hazafiság lángja, aztán kialudt. A sokból kevesen maradtak, akik tovább vitték a lángot...

Erre is emlékezve újra hívunk, toborzunk. Így nyomta- tásban is. Ólomkatonás verbunkkal. Talán nemcsak azok- hoz jut el, akik március Idusa előtti este ott voltak, hanem még többekhez, sokakhoz.

Újra hívlak, szólítlak kedves Honfitársam! Barátilag tegezve. Erre feljogosít a magyar hazánkért, népünkért és jövőnkért komoly felelősséget érző és cselekvő kö- zösségünk. Hívlak, jöjj közénk! Szükség van Rád is! Hív és vár az MDF egész országot átfogó sok ezres kö- zössége, hív a nagykanizsai szervezetünk, hív a minden aktuális problémát átfogó programunk!

A Magyar Demokrata Fórumnak joga van toborozni. Nemcsak jogi, hanem erkölcsi értelemben is. Minden fon- tos országos és helyi kérdésben hallattuk szavunkat. Határozott, józan, tárgyilagos, őszinte, a kiegyezést elősegítő, de soha meg nem alkuvo szavunkat.

Bizonyára Neked is vannak kérdéseid, megsokszorozó- dott problémáid! Ne magadban viaskodj és őrlödj ezek- kel! Hozd el közénk, őszintén mondd el! Hiszen közösek a gondjaink, bajaink! Együtt beszéljük meg! Vannak jó elgondolásaid, ötleteid, javaslataid? Add közre! Ne tartsd magadnál, tedd közkincsé! Hadd gazdagodjunk valamennyien belőlük!

Bizonytalan, kételkedő, kicsi vagy óriási kérdések feszülnek benned? Oszdad meg velünk! Minden kicsinek látszó kérdés is érdekel minket! Jöjj hát ezekkel együtt közénk és gazdagítsd közösségünket!

Az MDF mindenkit szeretettel hív és vár! Munkást, értelmiségit, parasztot, iparost, kereskedőt. Férfia- kat, nőket, fiatalokat, idősebbeket. Hívjuk a valláso- sokat, az örülőket, a bánkódókat, a lelkesedőket, a szkeptikusokat, a kételkedőket, az "óvatos duhajokat", a megfásult közömbösöket, a "majd csak lesz valahogy" hangoztatókat, a reményt vesztetteket. Ismerkedj meg velünk!

Érdekel népünk multja, jelene, jövője? Megannyi teher és gond, leredukálódott örömök. De megtapasztal- tuk: a megosztott teher, félteher, a megosztott öröm megduplázott öröm. Hordozzuk együtt! Gondolkodjunk együtt! örüljünk együtt! Cselekedjünk együtt! A feszü- lő problémák okos, bölcs, jó megoldásáért, a gondtala- nabb életért, a családokért, a jövő nemzedékéért, a boldogabb európai Magyarorszáért!

Csapj hát a kezünkbe!

Ha többen, sokan kéz a kézben megyünk előbbre, sok- kal előbb érünk a célba. / Minden szerdán este együtt vagyunk az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Házban. Odavárunk! Van munkáscsoportunk, ifjusági csoportunk, sokféle kérdéssel foglalkozó munkacsoportunk. Reméljük megtalálsz minket és a Neked megfelelő munkát is vállá- lod. /

Az MDF nem erőszakkal toboroz! A régi, verbuváló világban a mit sem sejtő legénynek erőszakkal tették fejére a csákót, ha akarta, ha nem. évekig ette az erőszak komisz kenyerét! Jól ismerjük ennek a módszer-

nek modern változatát a közelmúltból. / Jobb állást akarsz, csak akkor, ha belépsz... feljebb akarsz lépni a "ranglétrán":valamit még el kell végezned... / Tanultak sokan olyat, amit muszáj volt, talán nem is értették, mert a valóság mást mutatott. De a több zsoldért sok mindent meg kellett tenni! önmaguk tudásán, gondolkodásán, emberi magatartásán erőszakot követtek el. Guzsa kötődtek a megerőszakolt gondolatok!

Le a béklyókkal, szellemi szabadságot akar az MDF! Fogadd el a szabad szellemi élet verbuváló csákóját! De a kardot, azt ne! Erőszakból volt elég! A szellemi forradalomban nem kardra, fegyverre, kardcsörgető erőszakra van szükség! Szabad szellemre, szabad gondolatokra, erőszakmentes életre! Hazafias hideg, tiszta észre, de felelősségteljes meleg szívvel!

Gondolkodj el toborzónkon! Jöj! Várunk! Mielőbb veled együtt szeretnénk örömmel táncolni a verbunkost!

H. J.

Mi kire szavazunk?

Csoportunk szilárd elhatározása, hogy a legközelebbi országos és helyhatósági választásokon saját jelöltet állít. Olyan személyeket kívánunk az MDF " színeiben " indítani, akik elfogadják programunkat és élvezik környezetük bizalmát.

A tanácsstagjelölteket a pártonkívüliekből, az MDF helyi tagjai közül választjuk ki. Elképzeléseink szerint ők nemcsak közvetlen környezetük érdekeit lesznek képesek képviselni, (például egy járda kiharcolásával), de áttekintéssel rendelkeznek majd az egész várost érintő ügyekben és a város életét irányító testület munkájában érdemben tudnak résztvenni.

A tanácselnök esetében nem tartjuk lényegesnek pártállását. Legyen köztisztviselőben álló és rendelkezzen azokkal az adottságokkal, amelyek birtokában menedzserként képes irányítani a tanácsi hivatal munkáját és megválogatni munkatársait. Valójában a munkatársak azok, akiknek a szakértelme jó értelemben " profivá " teheti a tanács munkáját. Ugyancsak a leendő tanácselnöktől várjuk, hogy a hivatal munkáját végre igazán szolgáltató jellegűvé tegye.

A képviselőválasztásokon MDF tagokat kívánunk indítani. Mindenekelőtt azért, hogy az országgyűlésen ne csak a helyi érdekeket képviselje, hanem az MDF programját is, és azt várjuk tőle, hogy ebbe az irányba próbálja befolyásolni a kormány tevékenységét.

Hogy minél szélesebb körből meríthessünk, kérjük olvasóinkat, ezirányu javaslataikat levelezőlapon küldjék meg címünkre. (MDF Nagykanizsa, Pf. 221.)

A lapon kérjük tüntessék fel a javasolt személy nevét, lakcímét, foglalkozását és röviden indokolják meg alkalmasságát.

Mottónk:

Új embereket, - ne az eddigieket új arccal!

T.A.

DOKUMENTUM DOKUMENTUM

A Magyar Demokrata Fórum Alapítólevele

A magyar társadalom a nyolcvanas évek végére eljutott az önálló társadalomszervezés kiáltó hiányának a felismeréséig. A különféle társadalmi mozgalmaknak, szervezeteknek és egyesületeknek ezt a hiányt most pótolniuk kell.

A Magyar Demokrata Fórum szervezői a mozgalom jellegét és főbb céljait Alapítólevelükben rögzítik. A Magyar Demokrata Fórum 1987. szeptember 27-én jött létre a Lakiteleken megtartott tanácskozás mintegy százhatvan résztvevőjének akaratából. A mozgalom forrása e tanácskozás és az annak nyomán elfogadott Lakiteleki Nyilatkozat. A találkozó összehívásának és a nyilatkozat kibocsátásának az alapját az a közös gondolat adta, hogy a magyar társadalomnak jó és rossz sorsában, de kiváltképpen a magyarság veszélyeztetettsége idején, a társadalmi válságok közepette:

- szüksége van az erők összefogására egy széles körű szellemi koalícióban;
- szüksége van olyan folyamatosan működő fórumra, amely lehetőséget nyújt a társadalomépítő, a bíráló gondolat és vélemény szabad kinyilvánítására;
- szüksége van olyan mozgalomra, amely képes hidat építeni a nemzet érdekében a társadalom különféle erői között, elsősorban a szellem és a nyílt beszéd erejével.

A Magyar Demokrata fórum azóta a Lakiteleki Nyilatkozat szellemében tevékenykedik. Tanácskozásain a magyarság néhány különösen fontos ügyében folytatott eszmecsere és adott ki nyilatkozatot, végzett helyzetelemzést és tett javaslatokat: a demokrácia és parlamentalizmus, a romániai magyar nemzetiség helyzete, valamint a társadalmi nyilvánosság, a sajtó és a tájékoztatás tárgyában. A Fórum résztvevőinek köre folyamatosan tágul, az iránta megnyilvánuló érdeklődés, a tevékenységével kapcsolatban időközben megnövekedett igények szükségessé teszik további feladatainak tisztázását, lehetőségeinek bővítését, céljainak, programjának és szervezetének meghatározását és fokozatos kialakítását.

Az ország politikai életében a lakiteleki találkozó óta végbement változások nem tették feleslegessé a Magyar Demokrata Fórum létét és munkáját. Ellenkezőleg: a magyarság helyzete, az ország politikai, gazdasági, erkölcsi és szellemi állapota változatlanul arra kötelez mindannyiunkat, hogy a jövőre tekintve, felelősségünk tudatában teremtünk független magyar mozgalmat a megmaradásért, a demokráciáért, a nemzeti kibontakozásért, közös sorsunk és helyzetünk jobbításáért.

A Magyar Demokrata fórum jellege

- a Magyar Demokrata Fórum független szellemi-politikai mozgalom, mely kiterjed az ország, illetve a magyarság egészére;

- a Magyar Demokrata Fórum azoknak a magyar történelmi hagyományoknak és mozgalmaknak (elsősorban a reformkori eszméknek) a követőjeként kíván tevékenykedni, amelyek - a szellem és a politikai gondolat erejével - a nemzeti és a népi érdekeket igyekeztek mindig a kor követelmények szerint ötvözni, a magyarság elé tárni és egybekapcsolni a társadalmi haladás, az abszolutizmus elleni küzdelem, a nemzeti függetlenség és az európai humanizmus gondolatával;

- a mozgalom a nemzet elidegeníthetetlen részének tekintti a történelmi Magyarország felosztása és a magyarság tömegeinek szétszóródása után az ország határain kívül rekedt magyar kisebbségeket, nemzetiségi tömböket, valamint a szórványokban élő magyarság közösségeit, s mindazokat, akik a világ bármely részén magyaroknak vallják magukat;

- a mozgalomnak a saját útján kell kibontakoznia, nem fogadja el sem a kormánypártiság, sem az ellenzéki-ség címkeit és választási kényszereit; bár a többpártrendszer kialakulását szükségesnek és elkerülhetetlennek tartja a demokratizálás folyamatában, a jelen körülmények között nincs szándékában párttá szerveződni, meg akarja őrizni minden tisztességes, magyar érdeklődés és kezdeményezés számára nyitott, koalíciós mozgalmi jellegét;

- a Magyar Demokrata Fórum az alkotmányosság keretei között, a törvényesség elve alapján és a teljes nyilvánosság előtt fejti ki tevékenységét.

A Magyar Demokrata Fórum feladata

A mozgalom:

- felszínre hozza és a sokszínűség fenntartásával összefogja a magyarság legjobb szellemi erőit minden társadalmi rétegből, az itthon és az ország határain kívül élő magyarság köreiből annak érdekében, hogy a nemzet sorskérdéseire megfelelő időben megfelelő válaszokat és megoldásokat keressen, javaslatokat tegyen és azokat a társadalom nyilvánossága elé tárja;

- adjon fórumot és nyilvánosságot a gyűlölködéstől, a politikai szélsőségektől mentes különféle nézeteknek és gondolatoknak;

- más független társadalmi erővel együtt törekedjen megteremteni a párbeszéd és az együttműködés lehetőségeit a társadalom és az országot kormányzó hatalom között mindazon ügyekben, amelyekben az eszmecsere és az együttműködés az ország és a magyarság jövője érdekében nélkülözhetetlen;

- választási programjával és jelöltek állításával kapcsolódjon be a parlamenti és a tanácsai választásokba;

- vegyen részt az átfogó társadalmi reform következetes végigvitelében, a politikai intézményrendszer demokratizálásában;

- nyújtson erkölcsi és szellemi támogatást a gazdaság ésszerűsítését, a vállalkozás lehetőségeit és biztonságát célzó törekvéseknek, összhangban az érdekvédelem, a szociális gondolkodás és gondoskodás kiterjesztésével, az igazságos elosztás és általában a társadalmi igazságosság elvének és követelményeinek a képviselésével;

- segítse az európai és nemzeti hagyományokon nyugvó korszerű magyar jogállamiság megteremtését;

- tegyen meg mindent az ország határain kívül élő magyar nemzetiség létérdekeinek, jogvédelmének a lehető legszélesebb nyilvánosságáért, vegyen részt a megmaradásukért, önrendelkezésükért és fejlődési lehetőségeikért folytatott küzdelemben;

- nyújtson fórumot a hazai nemzetiségek, etnikai vagy vallási kisebbségek jogos igényeinek, szellemi képviseletének;

- munkálkodjon a magyarság és az európai népek - mindenekelőtt a szomszéd népek - békességének és barátságának a kialakításán, a világ más népeivel való jó kapcsolatok létrehozásán, az egyenjogúság és az egyenlő megítéltetés elve alapján;

- támogassa a társadalom önszerveződését, autonóm erőinek a kibontakoztatását, különös figyelemmel a "vidéki Magyarország", a helyi társadalmak önállóságát, öntudatát és önszerveződését szoldáló törekvésekre;

- lépjen fel annak érdekében, hogy megfelelő kormányzati döntések és intézkedések szülessenek, társadalmi mozgalmak induljanak a magyar népesség tragikus fogyása, a magyar népbetegségek terjedése ellen, a családok, az ifjúság, valamint a természeti és szellemi környezet védelmében;

- bátorítsa mindazokat a szellemi-kulturális törekvéseket, mozgalmakat és csoportosulásokat, amelyek a minőség, a humánus és a hagyományos nemzeti érdekek jegyében a közoktatás, a köznevelés, a művészeti és a tudományos élet megújításáért munkálkodnak;

- tegye lehetővé az egyházak érdekeinek képviseletét a fórum nyílt vitáiban;

- támogassa a nemzet történeti tudatának és méltóságérzetének elmélyítéséért, reális helyzetismeretének kialakításáért fellépő szellemi erőket, kezdeményezze és támogassa az ország 1945 utáni történetének, különösen a koalíciós korszaknak és az 1956-os forradalomnak (nemzeti felkelésnek) a valósághű értékelését.

A Magyar Demokrata Fórum alapelvei és társadalmi céljai

A Magyar Demokrata Fórum vállalt feladatát annak az alapelvnek a jegyében akarja ellátni, amely a többség demokratikus jogainak az érvényesítését az emberi méltóság tiszteletével, a kisebbség és a személyiség jogainak tiszteletben tartásával, a kisebbségi és az egyéni vélemények nyilvánosságával együtt tartja megvalósíthatónak.

A mozgalom elutasít minden kizárólagosságra való törekvést, a magyarság sorsára, a humánusra vagy a demokratizálás folyamatára veszélyes agresszivitást, bármely oldalról induljon is ki. Elutasít minden olyan társadalmi formát vagy szerveződést, amelynek léte a monopóliumokra, az állampolgárok, a nép függőségére, kiszolgáltatottságára és kizsákmányolására épül, jelentkeznek az akár a magántőke, akár a totális állam képében.

A magyarság jövője, a nemzeti kibontakozás érdekében a Magyar Demokrata Fórum történelmi távlatban érvényes társadalmi célokként az alábbiakat jelöli meg:

1. A nép - a többségi elvet érvényesítve - maga választhatja meg vezetőit és az ország irányító testületeit.
2. A magyar demokrácia alapját a helyi önkormányzatokra és a társadalom autonóm szervezeteire, mozgalmaira épülő parlamentarizmus adja, az Országgyűlés pedig legyen valóban a népképviselet és az államhatalom legfelsőbb szerve.
3. Az államosított gazdaságot a gazdaság társadalmiasításával kell felváltani.
4. A külpolitikában és a külgazdaságban az egyenrangúság elvét és a nemzeti érdek képviseletét kell minden körülmények között előtérbe helyezni.
5. Fel kell számolni a társadalmi élet egészét átható kontraszelekciót. Utat kell nyitni a tehetségnek és a demokratikus nemzeti szellem képviseletének a politika, a közélet és a kultúra minden területén.

6. Újjá kell építeni a megrendült magyarságot, egészségében és gazdaságában, jellemében és kultúrájában egyaránt!

A Magyar Demokrata Fórum tagjai sorába hívjuk mindazokat, akik az Alapítólevélben foglaltakkal egyetértenek. Mindazokat, akik az ország és a magyarság válságos helyzetében átérzik és magukra vállalják azt a felelősséget, amit egy népközösség ezeregy száz éves európai múltja és megrendült jövője ró ránk. Mindazokat, akik cselekvően kívánnak tevékenykedni a demokratikus szabadságjogok általános kiterjesztése, a politikai közélet valódi demokratizálása, a korszerű gazdaság és életmód, a szociális biztonság megteremtése ügyében. Mindazokat, akiknek létfontosságú megmaradásunk és nemzeti megújulásunk nagy ügye.

Lakitelek, 1988. szeptember 3-án.

DOKUMENTUM DOKUMENTUM

Az Ifjúsági Demokrata Fórum Alapítólevele

Ma, amikor már túljutottunk az elmúlt negyven év leplező bírálatán, nem elegendő egy mozgalom számára, ha csak azt tudja megfogalmazni, hogy mit tagad. Már nem elegendő elutasítani azt a csődbe jutott rendszert, amit nyugati entellektüelek életidegen eszméi nyomán keleti despoták erőszakoltak ránk. Ma szétválnak azoknak az útjai, akik együtt indultak, mert közös volt, amit nem akartak, de különböző az, amit akarnak. Mi, az MDF Lakitelki Nyilatkozatának szellemében ifjúsági mozgalmat alapítunk.

Ebbe a mozgalomba azok jöjjenek, akik számára a rendszerváltás nem az egyik külföldi minta felváltása egy másik hatékonyabb mintával. A magyar történelem nem egyszerűen a nyugat-európai fejlődés félresikerült, harmadrendű másolata, hanem sajátos értékeket hordoz, és társadalmunk építéséhez ezekhez az értékekhez kell visszanyúlnunk.

Azok jöjjenek közénk, akik számára a mai Magyarország határain kívülre szorult magyarság nemcsak egyike a világ sok védelemre szoruló kisebbségének, hanem mi magunk vagyunk azok; az oszthatatlan magyar kulturális nemzet. Ezért, ha emelkedő nemzetre gondolunk, mindig rájuk is gondoljunk, s ami nekik rossz, az számunkra soha ne lehessen jó. Nekünk itt az ország határai között, olyan felelősséggel kell politizálnunk, hogy tudjuk, a mi kudarcunk százszorosan ütne vissza rájuk.

Közös célunk a többi demokratikus mozgalommal a parlamentáris demokrácia megteremtése. Ezt a politikai rendszert a jogállamiság, a többpártrendszer, a sajtószabadság, a gyülekezés és egyesülés szabadsága, az emberi és polgári jogok érvényesülése jellemzi. Ebben a demokratikus politikai keretben a mi mozgalmunk azt az irányzatot kívánja képviselni, amelyik a magyarság érdekeit és értékeit vállalja fel. Amelyik szerint a külföldi mintákat kell hozzánk igazítani és nem minket a mintákhoz, mint ahogy az a szocializmus bevezetések történt.

Olyan ifjúsági mozgalmat szeretnénk, amely az államot és a nemzetet nem azonosítja, amelyik egyszerre küzd az emberek szabadságáért az állammal szemben, ugyanakkor arra hívja ezeket az embereket, hogy szabadságuk birtokában önként szolgálják nemzetüket, ha kell lemondással, megkötöttségek vállalásával is.

Szeretnénk a fiatalokat rádöbenteni arra, hogy a szocializmus nyilvánvaló kudarcán túl szembe kell néznünk az európai ember általános morális válságával is. Ma már nemcsak a magyarság, de a nagymúltú nyugat-európai népek sem képesek újratemetni emberi tőkájukat, hanem fogyasztják azt. A gazdaság terén sikeres társadalmakban is teret hódít a mának élés és az egyén fölérendelése minden közösségnek.

Semmiféle politikai, gazdasági megújulás, átrendezés nem képzelhető el az Ember reformja nélkül. A megújuló magyarság legbiztosabb alapja és háttérje az erkölcsében szilárd, tudásban és műveltségben biztos ifjúság, amely a paternalista társadalomban még nem integrálódva, a kétes jelenért nem hajlandó feláldozni a jövőt.

Mi, a Lakitelki Nyilatkozatot magunkénak valló fiatalok megalapítjuk az MDF ifjúsági kulturális és politikai mozgalmát, az Ifjúsági Demokrata fórumot, amely azonban szervezetileg autonóm.

Mártély, 1989. július 8.

Ezen alapítólevél szellemében a Magyar Demokrata Fórum Nagykanizsai Szervezetének 5 tagja kezdeményezi a Nagykanizsai Ifjúsági Demokrata Fórum létrehozását. A csatlakozni szándékozók bennünket keressenek szerdánként az Erkel Ferenc Művelődési Házban:

Csikváriné Orosz Katalin
Farkas Judit
Farkas Tibor
Harangozó éva
Pápai György

Felhívás!

Az 1956-os eltiport forradalom nem csak Budapesten zajlott, hanem Magyarország nagy- és kisvárosaiban, falvaiban is. Ezekről az eseményekről azonban jóval kevesebb híradás, dokumentum tanuskodik.

De még e kevés forrás számát is csökkentette a módszeres eltüntetetés és a véletlen eltűnés. Az ennek ellenére megmaradt dokumentumok nagy része pedig, (kapuit csak "megfelelő" kutatók számára megnyitó) archívumok és zárt gyűjtemények mélyén szunnyad. Az, hogy mégis mindig megtudunk egy-egy részletet a történekekből, csak az agyakban s lelkekben megragadt tragikus történetek továbbstutogásának volt köszönhető.

Nagykanizsa 1956-os eseményei után kutatva ugyanezeket állapíthatjuk meg. Jellemző a helyzetre, hogy a Városi Könyvtárban, ahol biztosítani kell(ene) e dokumentumok megtekintését és tanulmányozását, 1947 és 1957 közötti zalaí vonatkozású politikai lap alig található.

A Magyar Demokrata Fórum nagykanizsai csoportja mégis felvállalta a város 1956-os történetének feltárását azzal a szándékkal, hogy a megismert történéseket és esetleges tanulságokat közismertté tegye. Ezt a nehéz feladatot azonban nem tudjuk egyedül, az önk segítségére nélkül megoldani. Önök nélkül, akik végigélték azt az időszakot, s önök nélkül, akik csak hallottak róla, de jelenük és jövőjük összeomlásának okait keresve eljutnak 1956 tragédiájához. Ezért tisztelettel kérjük önöket, olvasókat, városunk lakóit, hogy ismereteikkel, tudásukkal és emlékeikkel keressenek meg bennünket, legyenek segítségünkre, álljanak mellénk.

Kérjük a Városi Tanács illetékes szerveit is, hogy közreműködésükkel és anyagi eszközeikkel támogassák a Városi Könyvtárat és a Thury György Múzeumot a hiányzó helytörténeti dokumentumok folyamatos beszerzésében.

Mindannyiunk érdeke a nagykanizsai események feltárása, felelősen dönteni a város jövőjéről csak a város múltjának, hagyományaink ismeretében, azok üzenetét értve lehet.

Magyar Demokrata Fórum
Nagykanizsai Szervezetének
1956-ot kutató csoportja
Tel.: 11-039
Nagykanizsa, Pf.: 221

Egy hozzászólás, amit nem hagytak elmondani !

Az MDF helyi csoportja, képviselőjében megbízta egy tagját, hogy az új tanácselnök személyével kapcsolatos elképzelését ismeresse a tanácsstestület előtt. A május 25-i tanácsülés kezdetén a testület megszavazta, hogy a napirendi pontokhoz a jelenlevő érdeklődők is hozzászólhatnak. Az utolsó napirendi pont - az új tanácselnök megválasztása - előtt azonban, az ülést elnöklő Pásztor Lászlóné figyelemre méltó politikai helyzetfelismeréssel (?) újra szavaztatott, és ekkor a testület nagy többséggel kizárta a vitából a nem tanácsstag jelenlevőket. A közölt hozzászólás ezért nem hangzott el.

Az MDF nagykanizsai csoportja, már a Mózes-Úgy korai szakaszában a tanácsstagoknak megküldött nyílt levélben kifejtette elképzeléseit az új tanácselnök személyére vonatkozóan. Sajnos, mivel a jelenlegi szabályok szerint a tanácselnököt a tanácsstagok sorából kell megválasztani, nem tudunk olyan személyt javasolni, aki hosszabb távon a város ezirányú gondjainak megoldását jelentené, és aki megfelel azoknak a feltételeknek, amelyeket az említett levelünkben is kifejtettünk.

Nem volt könnyű eldöntenünk, hogy ilyen körülmények között szabad-e véleményt nyilvánítani ebben a kérdésben. Végül úgy határoztunk, hogy - bár nem hálás feladat - nem hallgatunk.

Mivel az előttünk álló probléma legfőbb jellegzetesége az átmenetisége, megoldási javaslatunk is ebből indul ki. Addig is, amíg korrekt és közvetlen választásokon városunk polgárai eldönthetik, kit akarnak a város vezetőjének megválasztani, olyan személyt kell Mózes Pál helyére állítani, aki járatos ebben a munkakörben és a választásokig képes az ügyek zökkenőmentes vitelére. A kézenfekvő két jelölt Pásztor Lászlóné és Zsoldos Ferenc eddigi helyettesek lehetnek.

Közülük mi Zsoldos Ferencet támogatjuk, elsősorban azért, mert személyével kapcsolatban nem ismerünk olyan a városban közzsájon forgó eseteket, amelyek tisztakezűségét megkérdőjelezi s amelyek miatt energiáink nagy részét a személyét érő támadások kivédésére kellene fordítanánk.

Ami pedig a Hazafias Népfőnt előterjesztését illeti, miszerint véleményüket többek közt az MDF helyi csoportjával egyeztetve alakították ki: tiltakoznom kell. Mi semmiféle hivatalos tájékoztatást nem adtunk a Hazafias Népfőntnek. Továbbá eddig sem kívántuk és ezután sem, hogy a Hazafias Népfőnt bármilyen fórumon, bármilyen kérdésben helyettünk nyilatkozzon. Talán divat kérdése is, de biztos, hogy egyes nyilatkozó magánszemélyek és szervezetek képviselői hatásosabbak, megalapozottabbnak érezve véleményük előterjesztését, előszeretettel hivatkoznak az MDF helyi csoportjával a valóságban meg nem történt egyeztetésre. Ez előfordult

már az említett tanácsülés előtt is. Temesvári Andor, a HNF városi titkára is ezt a módszert követte előterjesztésében.)

T.A.

Az alaptalan hivatkozásról

(Levél a Zalai Hírlapnak)

Az utóbbi időben többször előfordult, hogy társadalmi kérdésekben - bizonyítandó az ügy előkészítésének demokratizmusát - szervezetek, vagy csupán kezdeményezések képviselői arra hivatkoztak, hogy az ügyet előzőleg már megtárgyalták az alternatív szervezetekkel, illetve a kérdéses ügyről értesítették őket.

Néhány példa a közelmúltból:

1. A legutóbbi nagykanizsai tanácsülésen a Hazafias Népfőnt városi titkára a tanácselnök jelölésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a Népfőnt álláspontját egyeztetette az MDF nagykanizsai választmányával.

A választmány egyik jelenlevő tagjának - ez esetben - volt alkalma ettől a kijelentéstől a szervezet elhatárolódását elmondani.

2. A Zalai Hírlap 1989. június 30-i számában " Zalai képviselőkkel a Parlament folyosóján. " című cikkben Horváth Ferenc a következőket nyilatkozta: "Dr Várhelyi József - egyébként konzultált az alternatívokkal, akik közül az MDF-esek is úgy ítélték meg, hogy várni kell a törvényjavaslatokkal..."

Itt nem derül ki, hogy melyik szervezettel folyt a konzultáció. Zalaegerszegi, keszthelyi, nagykanizsai szervezetek nem tudnak ilyenről.

3. Ugyanebben a lapszámban " összefogással az emlékémpólna létrehozásáért " című olvasói levélben olvashatjuk: " A körzeti MSZMP titkár szervezte az összejövetelt, s meghívta az esperest, az egyházközségi tagokat, a vöröskeresztes titkárt, a népfőnt elnököt, a kigazdapárt és az MDF képviselőjét"...stb..."

Az MDF erre a megbeszélésre nem kapott meghívót, így senkit sem bizott meg a képviselőjével, jöllehet meghívás esetén valószínűleg szívesen képviseltette volna magát egy ilyen szép kezdeményezésben.

Sorolni lehetne még a példákat, de felesleges, mert tanulságot levonni ennyi is elég.

Nincs jogom más szervezetek nevében írni, de a Magyar Demokrata Fórum Nagykanizsai Szervezetének választmányi tagjaként közölhetem, hogy minden olyan ügyben, amely társadalmi, politikai kérdéseket érint - és ez alapszabályunkkal, programunkkal nem ellentétes - készek vagyunk párbeszédet folytatni, esetleg alapel-

veinkkel összeegyeztethető kérdésekben együttműködni, mivel hazánk és a magyarság sorsát, megyénk és városunk érdekeit saját ügyünknek tekintjük.

Azért, hogy a jövőben a megalapozatlan állításokat a valóságos tárgyalások, esetleg együttműködési megállapodások válthassák fel, valóban keressenek meg bennünket.

Tájékoztatásul közlöm, hogy minden szerdán 18-20 óráig a nagykanizsai Erkel Ferenc művelődési házban tartjuk összejöveteleinket és ott szeretettel várunk minden olyan érdeklődőt, aki a fentebb írt kérdésekben hasonló elkötelezettséget érez. Postafiókunk száma: 221

Schmidt István
az MDF Nagykanizsai Szervezete
Választmányának tagja.

DOKUMENTUM DOKUMENTUM

DOKUMENTUM

Magyar Demokrata Fórum
Nagykanizsai Szervezete

Nyílt levél Nagykanizsa város tanácsa tagjaihoz

A Városi Tanács vezetője távozásának okai és előzményei a Magyar Demokrata Fórum Nagykanizsai Szervezetét arra kényszerítik, hogy kifejtse álláspontját az utódlás kérdésében.

A lemondott tanácselnök körül már korábban terjedtek azok a hírek, melyek - valódiságát ugyan máig sem igazolták jogi úton - végső soron mégis az elnök lemondását eredményezték:

Az újabb választásokig a tanács olyan elnököt kell, hogy válasszon, illetve megbízza, aki a város köztisztviselőiben álló egyénisége, személye garancia a megcsorbult tekintélyű tanács hitelének megteremtésére.

A választók és megbízhatók köréből eleve essek ki mindazok, akik - bár tudniuk kellett róla - nem kezdeményezték a tanácselnök felelősségre vonását, és mindazok, akik maguk is hasonló visszaélésekkel gyanúsíthatók. Őket nem megbélyegezni kívánjuk, egyedül köztisztviselőiben állóságukban nem hiszünk. Az új vezető kiválasztásáról a lakosság kapjon időben teljes és valóságghú tájékoztatást.

Az országsszerte ismétlődő hasonló esetek alapján a Magyar Demokrata Fórum helyi szervezete kívánatosnak tartja, a látványos bünbakállítás helyett Nagykanizsán minden politikai, állami és gazdasági szervezet vonja le a politikai és személyi tanulságokat és következtetéseket.

Nagykanizsa, 1988. december 28.

Magyar Demokrata Fórum
Nagykanizsai Szervezete

Nyílt levél Újvári Sándorhoz, Zala megye 7. választókerületének képviselőjéhez

Tisztelt Képviselő úr!

Azok a változások, amelyek az ön személyével kapcsolatosan az elmúlt hetekben bekövetkeztek, közismertek a megye és Nagykanizsa város polgárai előtt. Ön megyei tanácselnöki funkciójáról lemondott és a jövőben - külföldön - diplomáciai tevékenységet kíván folytatni.

Az MDF nagykanizsai csoportja az ön választókerületében élő tagjainak kezdeményezését magáévá téve (és a levelünket aláírók egyetértésével) arra a véleményre jutott, hogy ezek a körülmények előnytelen hatással lesznek képviselői munkájára, s lényegükben módosítják azokat az indokokat, amelyek alapján önt képviselőnek választották. Elképzelhetetlennek tartjuk, hogy Párizsból igazán figyelemmel tudná kísérni azokat az eseményeket, amelyek a megye ill. választókerülete lakóit foglalkoztatják. Azon kívül, hogy ön elveszti tájékozottságát az aktuális ügyekben, a választópolgárokkal sem tudja majd azt a közvetlen kapcsolatot tartani, ami jogosan várható. Mindannyiunk előtt ismert, hogy napjainkban - és a jövőben egyre inkább - az országgyűlésnek, de minden egyes képviselőnek is az eddigieknél felelősségteljesebb törvényalkotói munkát kell végeznie, amely több elfoglaltsággal jár, és csak lelkiismeretes felkészüléssel lehet eredményes. Kétkedünk abban, hogy ön Franciaországban élve olyan módon képes résztvenni ebben a - minden eddiginél fontosabb - folyamatban, ami feltétlenül szükséges volna. Azt sem tartjuk indokoltnak, hogy ön képviselői tevékenységét végezve jelentős kötelezettségekkel ingázzon új munkahelye és Magyarország között.

Mivel a választókerület a szükséges adottságokkal bír, törvényesen megválasztott pótképviselővel rendelkezik, ez sem jelentheti akadályát az ön esetleges távozásának. Kérjük tehát, hogy képviselői mandátumáról is mondjon le!

Új munkakörében eredményes munkát kívánunk.

Nagykanizsa, 1989. január 11.

Aláírásokat gyűjtöttünk...

Közismert, hogy tanácsstestületünk hónapokon át képtelen volt pontot tenni a Mózes-ügy végére, megkérdőjelezve saját döntésképeségét és visszatérő témát adva a tömegtájékoztatásnak.

A rossz bohózatba illő fordulatok után jutottunk arra az elhatározásra, hogy szétvágjuk a gordiuszi csomót; összegyűjtjük az új szavazás kiíratásához szükséges visszahívást követelő aláírásokat Mózes Pál tanácstag körzetében. Abban is reménykedünk, hogy ezzel az alapját szüntetjük meg annak a mítosznak, hogy az eset néhány rosszindulatú egyén ármánykodása és valójában a város közvéleménye a tanácselnököt támogatja.

Szerencsére a kérdéses körzet nem nagy, sőt az összes közül a legkisebb; az Ady és Stromfeld utca környéke. Az akcióra egy hétvégét szántunk.

Pénteken 17 óra körül kezdtük a lakók megkérdezését. Az időpont korainak bizonyult, mert sokan még nem értek haza munkahelyükről. Később a visszahívást kívánó írások szépen gyűltek. Azt tapasztaltuk, hogy a megkérdezettek kb. 80%-a írta alá az íveket, volt aki örömmel, volt aki több-kevesebb gondolkodás után.

A legérdekesebb talán a nemet mondók indokai voltak. Ime néhány közülük:

- Persze hogy aláírom. Hogyan? Hogy elsőként? Nem, majd hozzák vissza a lapot, ha már félig megtelt!
- Alá ne írd! - kiabál ki a feleség a férjnek a konyhából, miután végighallgatja mondókánkat.
- Egyetértek azzal, hogy a tanácselnök mondjon le. De van itt vaj mások fején is. Velük mi lesz?
- Hogy én visszahívjam a Mózeszt? Dehogy hívom vissza! Azt akarom, hogy minél előbb váltsák le! - A visszahívás jelentésének tisztázása után aztán aláírja.
- Nem írom alá! - és becsuja az ajtót.
- Kérem én hivatásos katona vagyok, értse meg, nem vehetek részt ilyen akcióban.

Végül az aláírások gyűjtését kb. 200 aláírás után abbahagytuk, mert ez is több mint háromszoros volt a minimálisan szükséges mennyiségnek.

Az íveket fénymásoltuk, majd továbbítottuk a választási elnökségnek.

Talán nem tévedünk, az ügy ezt követő gyors lezárásában az aláírásukat adó választóknak és nekünk is szerepünk volt.

T.A.

Kanizsai Dorottya Alpítvány idős emberek megsegítésére

Sajnos, egyre jobban nehezednek életkörülményeink. Most már nem elég sajnálkozni, tenni is kell valamit. Voltak, vannak és mindig is lesznek olyan embertársaink, akiknek nincs elég erejük a fennmaradásuk biztosításához, összeroppannak és csak abban reménykednek, hátha valaki segít nekik is.

Az erősebbeknek kell összefogni és segíteni ezeket az embereket, hogy ne csússzanak még mélyebbre. Országos feladat lenne egy szociális védőháló megalkotása, mi itt helyi szinten nem tudunk csodát művelni, de igenis, tudunk tenni abban, hogy felhívjuk a figyelmet az igazságtalan elosztásra, és hogy mielőbb változzon a helyzet. Még sok idő eltelik az igazságosabb szociálpolitika bevezetéséig.

Addig is segíteni kell!
Összefogásra szólítottunk fel!
Kanizsa polgárai, segítsetek!

Segítsünk azokon, akik nagyon nehéz körülmények között élnek, akiknek lassan a mindennapi betevő falat megvásárlása is nehézségekbe ütközik.

A Magyar Demokrata Fórum Nagykanizsai Szervezete Kanizsai Dorottya Alpítványról elnevezett Alapítványt hozott létre idős embertársaink támogatására. Tudjuk, nem csak az idős, nyugdíjas embereknek kell a segítség, van a fiatalabbak között is rászoruló böven.

Az Alapítványra (folyamatosan) várjuk a befizetéseket, azt szeretnénk, ha minél előbb összejönne egy tekintélyesebb összeg, mert akkor elkezdhetnénk a felosztást.

Akik tehetik, azokat kérjük rendszeresen adakozni. Az Alapítvány a Magyar Hitel Bank RT-nél, a következő bankszámlaszámon él:

493-88882-80013-0015

A következőképpen lehet befizetni: 1, személyesen az MHB nagykanizsai fiókjában (ez a legegyszerűbb), 2, átutalási postautalványokat lehet kapni Nk. Kazanlak krt 9/c. fsz. 3 alatt és a lelkeszi hivatalokban (felekezettől függetlenül) 3, pénzesutalványon a fenti bankszámlaszámra.

Az adományok elosztására 7 tagú Kuratórium jött létre. úgy gondoljuk a Kuratórium tagjainak névsora garancia a becsületes felosztásra.

A tagok névsora:

az MDF részéről: Hajas Márta,
a Római Kat. Egyház részéről: Szabó Bakos Szilárd
főesperes, és
Erdős Géza esperes,
az Evangélikus E. részéről: Fónyad Pál lelkész,
a Református E. részéről : Balogh Tibor lelkész,
a Vöröskereszt Városi Szerv. részéről:
Kele Józsefné
a Városi Tanács Eü. Oszt. részéről :
Takács Ferencné.

Várjuk minden jószándékú ember adakozását. Továbbá várjuk azok jelentkezését is, akik szeretnének tenni ez ügyben valamit.

Érdeklődni lehet napközben a 11-039-es telefonszámon, 8-16 óráig.

Köszönjük mindenki segítségét!

H.M.

Működési feltételeinkről

Szervezetünk a tagok akaratából létezik, működésünk anyagi feltételeit - megalakulásunk óta - magunk teremtjük meg.

Bevételünk alapja a tagdíj, az igen jól keresők (nettó tízezer forint fizetés felett) 200, az ennél alacsonyabb jövedelműek (tízezer forint nettó alatt) 100, a nyugdíjasok és a rosszabb körülmények között élők pedig 50 forint tagsági díjat fizetnek havonta. A tagdíjak 60 százalékából gazdálkodunk helyben.

Az egyik legfőbb kiadási tételünk a sokszorosítás, pedig jobbra a legolcsóbb eljárást, a stencilezést választjuk. Heti találkozásainkhoz természet kell bérelnünk, a legelőnyösebb ajánlat is évi húszezer forint kiadást jelent. A postaköltségek is tetemesek.

A gyakran felmerülő utiköltséget, telefonálási díjat a tagok többnyire maguk állják. Az ügyviteli munkáért és általában a kikerülhetetlen adminisztrációért, gépelésért nem tudunk fizetni.

Következetes és hatékony működésünkhöz állandó teremre, telefonra, sokszorosító gépre van szükségünk. A működés ezen minimális feltételeire minden létrejövő politikai szervezetnek szüksége van, erről gondoskodnia a költségvetésnek és a helyi tanácsnak kell. Nagykanizsán ez még nem történt meg.

Feltételeink javulását hozhatná magánszemélyek anyagi támogatása is. Ezúton kérünk mindenkit, aki szimpatizál programunkal és anyagi helyzete megengedi, támogasson bennünket.

Csekkszámházunk: 493 - 9219001

Szívesen adunk felvilágosítást a Magyar Demokrata Fórum Nagykanizsai Szervezetének működéséről, munkájáról, terveiről:

Czotterné Iváncsics Zsuzsa Nagykanizsa, Ady E. u.5., Tel.: 11-586 munkahelyi Tel.: 11-400
Czupi Gyula Nagykanizsa, Rózsa F. u. 14. munkahelyi Tel.: 13-065
Farkas Tibor Nagykanizsa, Munkásör u. 10. munkahely: HSMK, Tel.: 11-221
Gerencsér Lajos Hosszúvölgy, Rákóczi u. 16.,
Gróf Lászlóné Nagykanizsa, Kínizsi u. 43., tanár, 406-os Polai Szakmunkásképző Intézet
Kardos Ferenc Nagykanizsa, Rózsa F. u. 14. munkahely: Városi Könyvtár, Tel.: 13-065
Magyar József Nagykanizsa, Városkapu 7/A. villanyszerelő, munkahely: Tungsram Rt. Tel.: 11-300/ 345
Maurer György közigazdász, munkahelyi Tel.: 14-012
Rudics Róbert Magyarszerdahely, Petőfi u. 21., munkahely: KFV. Tel.: 13-140/17-51
Schmidt István Nagykanizsa, Ifjuság u. 30., Tungsram Rt.
Tarnóczky Attila Nagykanizsa, Stromfeld u. 15., munkahely: Dr. Mező Ferenc Gimnázium, Tel.: 12-134

A MAGYAR DEMOKRATA FÓRUM

Nagykanizsai Szervezetének eseménynaptára

1988. október 15. Dél-dunántúli regionális találkozó Lakiteleken, a megyei szervezetek megalakulásának elősegítésére.
1988. október 22. Az MDF Nagykanizsai Szervezetének megalakulása és bejelentése.
1988. november 9. Az MDF nyilvános vitája az új választójogi törvénytervezetről, a MÁV Kodály Zoltán Művelődési Otthonban. Állásfoglalás megfogalmazása.
1988. november 26. Az MDF Zala megyei gyűlése Nagykanizsán. A helyi szervezet által javasolt programtervezetet az MDF megyei csoportjai zalai programként elfogadták és nyilvánosságra hozták. A megyei gyűlésen megválasztották a megyei koordinációs bizottságot. (A zalai program olvasható kiadványunkban és a HITEL 1989/2 számában.)
1988. december 9. Csurka István az MDF ideiglenes Elnöksége tagjának, írónak nyilvános előadása a HSMK-ban, " Kiegyezés most, vagy soha? " címmel.
1988. december 11. A Nagykanizsára és környékére letelepült erdélyi családok megsegítésére jótékony célú műsoros rendezvény a Móricz Zsigmond Művelődési Házban. (Az összes bevétel a nk-i Katolikus Plébániának és Evangélikus Hitközségek gyűjtésével együtt 27.500 Ft volt.)
1988. december 17. Karácsonyi est. A bevétel és az ajándékok átadása az áttelepült családoknak.
1988. december 28. Levél Nagykanizsa város tanácsának tagjaihoz, Mózes Pál tanácselnök visszahívása, és az új tanácselnök megválasztása ügyében. (Olvasható kiadványunkban és a Magyar Hírlap jan. 12-i, és a Vasárnapi Dunántúli Napló 1989. jan. 15-i számában.)
1989. január 9. Bilecz Endre történész, az MDF alapító tagja, előadása a Móricz Zsigmond Művelődési Házban. Címe: " A magyar társadalom önszerveződési kísérletei. "
1989. január 11. Levél újvári Sándornak, a megyei Tanács elnökének, melyben az MDF helyi szervezete a képviselői mandátumáról való lemondásra szólította fel. (Olvasható kiadványunkban.)
1989. január 11. Dinnyés József műsora a határainkon túli magyar irodalomról a Móricz Zsigmond Műv. Házban.
1989. január 18. Pásztor Lászlóné, a Városi Tanács elnökhelyettese tájékoztatója Nagykanizsa város 1989. évi költségvetési tervezetéről. Az MDF nyilvános vitája a tervezetről és javaslatok megfogalmazása.
1989. február 22. Csengei Dénes író, ideiglenes elnökségi tag tájékoztatója az MDF és más politikai szervezetek viszonyáról.
1989. február 27. Találkozó Tollár Józseffel, országgyűlési képviselővel, és Ördögh Ferenc pótképviselővel. (Hírt adott az eseményről a Zalai Hírlap 1989. február 25-én.)
1989. március 1. Az MDF végleges programtervezetének vitája. Követek választása az MDF Országos Gyűlésére. (1989. március 11-12. Budapest.)
1989. március 11-15. Naponta 9-18 óráig a város központjában 3 helyszínen különböző kiadványok terjesztésével, szórólapokkal, valamint könyvek, újságok, jelvények árusításával a március 14-i ünnepi felvonulás előkészítése.
1989. március 12-13. Az MDF Országos Gyűlése. Szervezetünket 7 fő képviselte.
1989. március 14. 18-21 óráig felvonulás, március 15-e ünneplése.
1989. március 16. Levél a Zalai Hírlap főszerkesztőjének, Kovács Ferencnek. Tiltakozunk amiatt, hogy rosszul közöltek, ill. elhallgattak tényeket a 14-ei felvonulással kapcsolatban.
1989. április 13. Kerekes András, a Magyar Rádió Krónika c. műsor főszerkesztőjének előadása.
1989. április 14-15. Mózes Pál tanácselnök visszahívására aláírásokat gyűjtöttünk.

1989. április 28. Brády Zoltán és Bilecz Endre a Kapu című folyóirat főszerkesztője és munkatársa kötetlen beszélgetést folytattak a megjelentekkel.
1989. május 5. Sólyom László az ELTE Polgárjogi Tanszékének tanára, jogász, az Ellenléki Kerekasztal alkotmányozással foglalkozó bizottsága tagjának előadása az alkotmányozásról.
1989. május 15. Megalakult az MDF Kanizsai Dorottya Alapítvány kuratóriuma. (Az alapítványról olvashatnak kiadványunkban.)
1989. május 16. A Városi Televízió által rendezett fórum, szervezetünk nevében Marosi Attila válaszolt a feltett kérdésekre.
1989. május 26. Fűr Lajos történész, az MDF Országos Elnökségének tagja előadást tartott a választásokról.
1989. június 3. Nagykanizsán találkozott több dunántúli megye MDF szervezetének képviselője.
1989. június 8. Ilkei Csaba az MTV munkatársának, az új Reflektor Magazin főszerkesztőjének előadása.
1989. június 16. Szervezetünkben is többen részt vettek Nagy Imre és társainak temetésén.
1989. június 19. Fórum a HSMK-ban az MDF és az MSZMP Reformkör kezdeményezésére a djurdjevaci-vízlépcsőről. Nem vagyunk vízlépcső ellenesek, de az olyan vízlépcső építését nem tudjuk helyeselni, amelyik a természetben esztelenül rombol.
1989. július 12. Levél Zsoldos Ferencnek, a Városi Tanács elnökének. Kezdeményezzük, hogy a Tanács és szervezetünk folytasson tárgyalásokat várospolitikai kérdésekről, ill. az MDF működéséről.

Terveink között szerepel, hogy az MDF programjáról fórumokat szervezünk, valamint több személlyel már folynak a tárgyalások előadások tartására, így például a következőkkel:

Solt Ottilia, szociológus, a Szegényeket Támogató Alap (SZETA) egyik alapítója, valamint a Szabad Demokraták Szövetsége (SZDSZ) vezetőségi tagja.

Csoóri Sándor író, az MDF Országos Elnökségének tagja.

Csengey Dénes író, szintén az MDF elnökségi tagja.

Kósa Ferenc filmrendező és Bihari Mihály politológus.

Király Zoltán újságíró, országgyűlési képviselő.

Magyar Bálint az SZDSZ egyik ügyvivője.

Lengyel László a Pénzügy Kutató RT munkatársa.

Megkérdeztük tagjainkat:

Mit jelent számodra az MDF?

Értelmes célt a magyarságét és demokráciáért érzett személyes felelősségem számára, önkifejezési fórumot, közös cselekvési lehetőséget.

Sch.I.

Ismerje meg a szabad szólás mámorító érzését!
Vegyen részt fórumainkon!
Minden szerdán 18-órakor az Erkel F. Műv. Házban.

R.R.

Számomra ez a mozgalom egyrészt fórum, ahol megvitathatók ötleteink és problémáink, ahol próbáljuk cselekedni mindazt, amit önnön szándékunkból elhatároztunk, másrészt baráti közösség. Az MDF nekem erőteret jelent, ahol feltöltődhetek, ahol erősebb lehet a hangom, mint egyébként.

K.F.

Mióta beléptem, nyugodtabban alszom.

T.A.

Az MDF visszaadta az emberek erkölcsi érzékébe vetett hitemet. Az MDF nekem mindaz, ami eddig annyira hiányzott.

G.L.

Az MDF számomra jelenti:

- a változás reményét
- biztosítékot a többi alternatív szervezet létével együtt arra, hogy többet sem engem, sem más embertársaimat el nem hurcolják, és nem aláznak meg
- a közösséghez tartozás élményét!

B.S.

MÁRCIUS 15.

PIROS-FEHÉR-ZÖLD. A vér - a tisztaság - a remény emlékét készült méltó, lelkesítő módon megünnepelni alig száz ember az 1848-as forradalom évfordulójának előestéjén. Most érezhettünk meg igazán valamit a hajdani "márciusi ifjak", rikkancsok és honleányok szellemiségéből. Bizakodással vegyes nyugtalanság érzése kísért a formabontó, példa nélküli vállalkozást. Mindenki másképp készült rá: csukott ablakkal, felvásárolt élelmiszerkészlettel vagy zászlóval, kokárdával, gyertyákkal. Tizennegyedikét írtunk.

PIROS-FEHÉR-ZÖLD. A forradalom - a szabadság - a hit színeivel indul el talán százötven ember a haza bölcsének képmásához egy főhajtásra. hisz " megbűnhötte már e nép... " Bizonyára érezhették ezt azok is - a még csak kíváncsiak -, akik a járdaszegélyről lassan beléptek a vonuló oszlopba.

PIROS-FEHÉR-ZÖLD sorokat pásztáztak a kamerák az alkonyati homályban (fényben ?) a Rozgonyi utcán, s először fordult meg a fejünkben - vajon melyikünk arcával néz majd farkasszemet "valaki" a monitoron? Mert voltak köztünk olyanok is, akik még emlékeztek...De "Kossuth Lajos azt üzenté..."

PIROS-FEHÉR-ZÖLD. Valami belső örömtűz, a " szellem napvilága ", " a föl nem adott hit " előtt gyűjtött fáklyát és gyetyát mintegy háromszáz vagy talán már ötszáz ember is. Lehetetlen volt felbecsülni, hiszen a Szabadság téren és a Lenin úton mind többen csatlakoztak a csapáthoz és énekelték, hogy " most szép lenni katonának ".

" Emeld fel fejedet
búszke nép, viselted a világ
szégyenét... "

Ekkor már senki sem félt, mindenki megkönnyebült, a lakosság és a szervezők egyaránt. A kegyeleté, a felszabadult ünnepé, Kossuthé, Táncsicsé, Petőfié volt már egészen Nagykanizsa belvárosa. Öregek és gyerekek, felnőttek, akik történelmet éltek, diákok, akik talán történelmet írnak egyszerre lélegeztek, közös érzésre dobbant a szívük. Ma már meglehet, mindez túl patetikusan

Készült a nagykanizsai Szociális Foglalkoztató Sokszorosító üzemében 589/1989-es munkaszámon 2000 példányban.

hangzik, hisz ez is emlékké szépült, de akkor, ott a magávalragadott tömeg, immár több ezer kanizsai polgár egyszerre ismételte a versmondóval, egyszerre Petőfivel: "esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!" S a harangok megkondultakor könny szökött azok szemébe, akik még emlékeztek...

Hivalkodás nélkül, de emelkedetten. Magyarokdás nélkül mégis magyar hazafihoz méltóan tisztelgethettünk történelmünk egyik legnagyobb pillanata és a magyar szabadságharc halottai előtt - mert a történelem sajnos mindig fölfalja legkiválóbbjait, s ha csak egyetlen nepra is, de átérettük mit jelent az: ITT ÉLNED, HALNOD KELL!

Hát akkor PIROS-FEHÉR-ZÖLD. ...ha " háromszor mondd, kérdés: ez a hazám? "

Mi azt feleljük...EZ A HAZÁM!

F.J.

Nyilatkozat 1968 augusztus 21-e évfordulójára

Mi, az MDF Nagykanizsai Szervezetének tagjai bocsánatot kérünk Csehszlovákia népétől az 1968-as " Prágai Tavasz " eltírásában való magyar részvételért.

Nagykanizsa, 1989. július 26.

A kiadvány szerkesztésében, a szövegek megfogalmazásában részt vettek, illetve a kiadványt anyagilag támogatták:

Bódi Sándor, Farkas Judit, Farkas Tibor, Gazdag Endre, Grenecsér Lajos, Gróf Lászlóné, Hajas Márta, Harangozó Éva, Hegyháti János, Kardos Ferenc, Magyar József, Rudics Róbert, Schmidt István, Tarnóczky Attilia, Tóth Tamás,

Szerkesztette: Czupi Gyula

a Magyar Demokrata Fórum Nagykanizsai Szervezetének tagjai.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik bár nem tagjai szervezetünknek, munkájukkal segítették a kiadvány megjelenését.

A kiadvány megjelent 1989. augusztus 20-ra.

Az elírások miatt elnézést kérünk, a haszált eljárás bonyolultsága miatt nem volt mód a javításokra.